

**PASTATŲ KOMPLEKSO IR APLINKOS ISLANDIJOS G. 3, VILNIUJE, PRITAIKYMAS
VILNIAUS UNIVERSITETO PEDAGOGŲ RENGIMO
IR EDUKOLOGIJOS DOKTORANTŪROS VYKDYMO REIKMĖMS**

ARCHITEKTŪRINIS PROJEKTO KONKURSAS. AIŠKINAMASIS RAŠTAS

LUMENA

Islandijos g. 3 visada buvo mokymosi vieta: 1890 m. „Talmud Toros“ bendruomenė čia steigė mokyklą neturtingų žydų vaikams, 1904 m. čia veikė amatų mokykla, kurią papildė M. Antokolskio pramoninės dailės draugija, 1944 m. čia įsikūrė Geležinkelininkų mokykla, o 2001 m. – verslo paslaugų mokykla. Mokyklų pavadinimai keitėsi kone kas dešimtmetį, tačiau mokymosi paskirtis išliko. Ši tradicija tęsiama ir šiandien – pastatas įgaus dar vieną pedagoginę užduotį: mokyti tuos, kurie mokys kitus. Todėl norime panaudoti per tiek metų susikaupusią patirtį – sienose jau įsismelkusi pedagoginė dvasia, ir svarbu jos neišbaidyti. Kartu pastatų kompleksą siūlome suvokti ne kaip uždara pastatų rinkinį, o kaip miesto audinio dalį, istorinę mokymosi aplinką – nuo miesto ritmo lauke, šurmulio Islandijos gatvėje vakare, iki susikaupimo doktorantūros kambario gilumoje. Čia žinios galės būti perteikiamos ne tik per paskaitą, bet ir susitinkant kieme, laukiant koridoriuje, būnant kieme, stebint kito darbą. Todėl šiame pasiūlyme kiemai, vestibulius, koridoriai ir kiemai yra vertinami kaip lygiavertė akademine infrastruktūra klasėms ir auditorijoms.

Kurdoneras. Svarbiausia urbanistinė permaina prie Islandijos ir Jogailos gatvių sankryžos: uždaras kiemas taps reprezentaciniu universiteto

priešakiu. Dieną nuimami tvoros užpildai atveria ryšį tarp gatvės, kiemo ir įėjimo; naktį riba gali būti atkuriamas. Universitetas atsiveria miestui, neprarasdamas kontroliuojamo teritorijos režimo.

Lumena. Architektūrinė idėja remiasi šviesa kaip pagrindine navigacijos priemone – ji veda ir kreipia žmogų per pastatų kompleksą, tarsi natūrali gija sudėtingame patalpų labirinte. Vietoje aiškinamųjų užrašų ar sudėtingos ženklinimo sistemos, lankytoją orientuoja pati architektūra: šviesos kryptis, intensyvumas ir kokybė tampa erdvine kalba. Šviesesnės zonos žymi pagrindinius maršrutus, susitikimo taškus, perėjimus tarp pastato dalių; prigesintos, ramesnio apšvietimo erdvės kviečia sustoti, susikaupti ar dirbti individualiai. Natūrali šviesa iš kiemų ir vidinių šviesos šachtų skverbiasi giliai į pastato vidų, sukurdamą nuolatinį ryšį su lauku net labiausiai nutolusiose patalpose. Taip šviesa tampa ne tik funkcinė, bet ir simbolinė priemone – ji nurodo kelią, kaip žinios nušviečia kelią besimokančiajam. Prigesintos rožinės užuolaidos prie įėjimo, šiltas apšvietimas ir laikinos studentų darbų projekcijos fasaduose kuria atpažįstamą LUMENA tapatybę, nekeisdamos nė vieno istorinio akmenio.

Palimpsestas. Interjero idėja remiasi esamų kultūrinių sluoksnių išsaugojimu. Visos intervencijos lengvai grįžtamos. Laikas čia netrinamas vienoda apdaila – jis skaitomas kaip palimpsestas, kuriame naujas sluoksnis neprisidengia seno. Tai atspindi ir perkeltinę žodžio prasmę – kalbant apie miestus, pastatus ar kultūrinius sluoksnius, kurie kaupiasi vieni ant kitų per laiką, bet praeitis vis tiek „prasišviečia“ pro dabartį. Ši idėja gana tiksliai atliepia ir Islandijos g. 3 pastato istoriją – skirtingos mokyklos keitė viena kitą, bet pedagoginė paskirtis liko įrašyta pastato „sluoksniuose“.

Gatvė

Šios gatvės pavadinimai daug kartų keitėsi“ Zaulek Powalny, paskui Novaja, Portowa, Wardem Wall, Gdanska, galiausiai – Šventoji; šešis kartus pervadinta, ji niekada neprarado savo krypties – vesti prie šio sklypo. Šiandien akli-na tvora prie intensyvios sankryžos tą kryptį paslepia: vieta gyva, mėgstama jaunimo, tačiau retas žino, koks pastatas čia stovi. Projektas kiemą atveria – jis tampa priekiniu kiemu, dieną pratęsiančiu gatvės viešąją erdvę į sklypo gilumą. Fizinis sprendinys lieka sklype, tačiau gatvės gyvybė – žmonių srautas, žvilgsniai, pokalbiai – įsilieja pro panaikintą ribą.

Urbanistinė prasmė

Atvėrimas sukuria vietą prieš įėjimą: susitikti, palaukti, pradėti renginį, neužimant šaligatvio. Atvykstantis žmogus iš tolo mato adresą ir pagrindinį įėjimą. Kurdoneras tampa tarpine zona tarp intensyvios gatvės ir pastato – ne vieša miesto aikštė, o aiškiai svetinga universiteto erdvė.

Riba ir dienos–nakties režimas

Demontuojami tik tvoros užpildai. Esami stulpai išlieka kaip buvusios ribos atmintis ir tampa šviesos ritmo ženklais – prie jų tvirtinami santūrūs šviestuvai. Nakties uždarymui numatyti nuimami segmentai, dieną laikomi sklype prie Jogailos gatvės pusės.

Gyva gatvė

Kurdonero atvėrimas – tai ne vien nuimta tvora. Gyvybę kuria veiklų seka: medžių paunksmėje – trumpi susitikimai, prie įėjimo – šiltas šviesos akcentas, vakarais fasaduose – laikinos projekcijos su universiteto teksta ar studentų darbais. Tai laikinas turinys, ne nuolatinė reklaminė sistema; jis nekeičia nė vieno istorinio fasado.

Schema 02. Gyva Islandijos gatvė: gatvė → kurdoneras → įėjimas Parodytas dienos režimas: išsaugoti stulpai ir segmentų laikymo vietos.

Vakare kurdoneras lieka aiškiai apšviestas ir valdomas; renginio metu jis tampa registracijos ir įžangos erdve, naktį gali būti uždaromas. Aptarnavimo transportui pravažiavimas išlieka laisvas nuo mobilių baldų.

Du kiemai

Konkurso užduotis kiemus apibūdina kaip transformuojamą renginių erdvę ir kaip žalesnę, privatesnę rekreacinę erdvę. Šią rekomendaciją pritaikome realiai vietai: kiemas prie sankryžos turi didžiausią potencialą tapti reprezentaciniu slenksčiu, o ramesnis, medžių globojamas kiemas – akademiniu sodu. Abu leidžia ir ilsėtis, ir dirbti; skiriasi tik jų kasdienis ritmas.

Kurdoneras

Brandūs medžiai išsaugomi, baldai grupuojami palei kraštus ir po lajomis, paliekant laisvą centrinę įėjimo ir aptarnavimo trajektoriją. Čia vyksta laukimas, kava, susitikimai, studentų darbų pristatymai, nedidelės parodos, vieši edukaciniai užsiėmimai.

Akademiniis sodas

Mažesnis kiemas tampa ramesne mokymosi ir refleksijos erdve: individualus skaitymas, darbas mažose grupėse, lauko seminaras. Aukšta tvora ir medžių paunksmė saugo nuo sankryžos triukšmo; baldai orientuojami į žalumą, numatyta galimybė erdvę pergrupuoti renginiui, išlaikant laisvą centrą.

Kraštovaizdis ir mikroklimatas

Visi medžiai išsaugomi – jų šaknų apsaugos zonos lemia dangų, apšvietimo trasų ir baldų vietas. Kur leidžia esamos konstrukcijos ir archeologinės sąlygos, didinama minkštųjų, vandeniui laidžių paviršių dalis. Želdiniai formuoja erdvės mastelį, pavėsį ir vietines užuovėjas.

Režimas kurdoneras akademiniis sodas

Kasdien Atvykimas, laukimas, kava, trumpas darbas, viešas universiteto gyvenimas. Skaitymas, individualus darbas, mažos grupės, seminarai.

Studijos Trumpi pristatymai, vieši edukaciniai užsiėmimai. Stebėjimu grįstas mokymasis, grupinis darbas, mobili lenta.

Renginys Registracija, susitikimas, ekspozicija, renginio pradžia. Rezervuojama mažesniui seminarui ar bendruomenės renginiui.

Naktis / žiema Teritorija uždaroma segmentais; sezoniniai baldai saugomi. Ribotas naudojimas; lieka aiškūs ir prižiūrimi takai.

Interjeras

Pirmojo aukšto vestibulius ir bendrosios erdvės veikia kaip vidinė akademinė aikštė; koridoriai, laiptinės ir langų nišos – kaip vietos trumpam darbui ar spontaniškam susitikimui. Tai atliepia konkurso užduoties Activity Based Workspace ir universalaus mokymosi dizaino principus: kiekvienas renkasi veiklai tinkamiausią vietą ir sau priimtina socialumo lygį.

Šviesa

Dieną darbo ir mokymosi vietos orientuojamos prie langų, valdant atspindžius ekranams. Vakare šviesa sujungia gatvę, kurdonerą, vestibulį ir laiptines į vieną orientacijos sistemą. Kasdienis darbas, seminaras, filmavimas, renginys ir nakties budėjimas turi savus apšvietimo scenarijus.

Medžiagiškumas

Tinkamos grindys, durys, turėklai ir charakteringos sienų faktūros pirmiausia vertinamos kaip vertos išsaugoti; konstrukcijų tyrimai (žr. skyrių „Konstrukcijos, paveldas ir tvarumas“) rodo, kurie elementai gali likti, o kurie – tik atmintimi naujoje medžiagoje. Nauji elementai – akustika, pertvaros, inžinerija – projektuojami taip, kad liktų aišku, kas sena, kas nauja. Pirmenybė teikiama remontuojamiems paviršiams su laiko patina, wabi-sabi principu.

Tapatybė

Prigesintos rožinės užuolaidos prie įėjimo – kuklus, bet atpažįstamas akcentas neutraliame istorinių paviršių fone. Tas pats principas galioja grafikai ir projekcijoms: jos nesivaržo su architektūra dėl dėmesio, tik trumpam pažymi renginį ar žinią.

Funkcinė struktūra ir orientacija

Funkcinė struktūra kyla pagal viešumo ir garso intensyvumo laipsnį. Pirmas aukštas telkia bendruomenės gyvenimą, lankytojų aptarnavimą ir vaikų funkcijas; antrame – specializuotos laboratorijos ir projektinis darbas; trečiame renginių blokas dera su seminarais, srautus atskiriant horizontaliai; ketvirtame – ramesnis akademinis darbas ir doktorantūra.

Viešumo ir mokymosi režimų gradacija

Vestibiulis: paveldėtas labirintas, aiški gija

1877–1911 m. šį sklypą prie tuometinės Naujosios (dabar Islandijos) gatvės keitė trys architektai – M. Strebeika, K. Maculevičius, K. Korojedovas – kiekvienas pridėdamas savo pastatą prie ankstesnio. 1877 m. suprojektuota mūrinė sinagoga tuščiame sklype liko tik brėžinyje: pastatyta ji nebuvo arba liko neįrengta; jos vietoje netrukus iškilo amatų mokyklos dirbtuvės. Galiausiai K. Korojedovas sujungė išsibarsčiusius pastatus į vientisą darinį, kurio struktūra iš esmės išliko iki šiol. Konstrukcijų tyrimai šią istoriją patvirtina iš vidaus: kompleksą laiko ne viena siena, o palaipsniui formavęsis kapitalinių sienų tinklas, todėl laiptinės ne visuomet susisiečia visuose aukštuose, o grindų lygiai ne visada sutampa. Tai ne trūkumas, o paveldėtas charakteris – pastatas savaime yra nedidelis labirintas. Mūsų atsakymas – ne jį ištiesinti, o duoti jam aiškią giją. Patalpa 1.01 tampa orientavimo tašku, iš kurio suvokiami ryšiai tarp korpusų, kiemų ir vertikalių komunikacijų; navigacija remiasi ne ženklų gausa, o matomumu, nuoseklia grafika ir šviesa.

Kelias nuo viešojo transporto stotelės ar automobilio stovėjimo vietos iki konkrečios darbo vietos, sanitarinio mazgo ar išėjimo lieka nuoseklus visame sklype. Liftai numatyti visuose aukštuose; IV aukšto pasiekiamumas per pastogę nagrinėjamas kaip techninė alternatyva, priklausomai nuo biudžeto – juolab kad pastogės šiandien neįrengtos, o jų stogo konstrukcijos, kaip liudija konstrukcijų tyrimai, vietomis reikalauja stiprinimo.

Vaikų laboratorijų 1.11 ir 1.12 maršrutas trumpas: patenkama bendru keliu arba tiesiai iš Islandijos gatvės per bromą, nekertant intensyviausių bendruomenės srautų. Kurdonere numatomos tik laikinos vietos žmonėms su negalia ir aptarnavimui; atskiرو universiteto automobilių parkingo nekuriame.

Sanitariniai mazgai ir prieinamumas

Kiekviename aukšte numatomi moterų ir vyrų sanitariniai mazgai apytiksliai 60:40 santykiu, kaip rodo prognozuojama naudotojų struktūra, papildomai – universalus (lyčiai neutralus) ir neįgaliesiems pritaikytas mazgas, patogiai pasiekiami iš pagrindinių cirkuliacinių erdvių. Aukščių skirtumus sprendžia liftai ir nuolydžiai; sklypo takai, įvažiavimai ir stovėjimo vietos pritaikomi judėjimo, regos ir kitų negalių turintiems naudotojams pagal universalaus dizaino principus.

Mokymosi erdvės

Taikomas veikla grįsto mokymosi principas: bendras aptarimas, darbas mažoje grupėje, individuali užduotis, hibridinis susitikimas ar susikaupimas vienumoje – kiekvienam pasirinkimui reikia savo darbo paviršiaus, akustinio komforto, privatumo lygio ir saugojimo vietos.

Seminarų patalpos

Patalpos 1.07, 2.03, 2.04 ir 3.03 – po 25 vietas, daugiarežimės. Ties patys mobilūs stalai ir kėdės leidžia organizuoti paskaitą, darbą penkiomis grupėmis ar bendrą apskritą aptarimą, be sudėtingo išmontavimo; numatyti vežimėliai, sandėliavimo vietos ir saugi elektros prieiga.

Specializuotos laboratorijos

Trys 90 kv. m laboratorijos dalijasi ta pačia logika – moduliniai vienviečiai stalai, dėstytojo vieta, išmanusis ekranas ir saugojimas, laisvai keičiami mokymo scenarijui: 2.02 skirta kalbos ir visuomenės studijoms, 2.10 – gamtamokslinėms studijoms, su vandens įvadu ir kriaukle, 2.12 – matematikos ir robotikos studijoms. Auditorija 2.13 turi du režimus – 60 vietų mokymą arba VR veiklą, kėdes tuomet perkeliančios į numatytą laikymo vietą. Dailės ir muzikos laboratorijoje 2.16 numatyti molbertai, instrumentai, darbų saugojimas ir sustiprintas akustinis atskyrimas; gretimose 2.17 – elektrinė keramikos degimo krosnis.

Žaidimų laboratorija ir įtraukusis ugdymas

Patalpoje 1.12 atskiriamos dešimt studentų darbo vietų ir vaikų žaidimo aplinka su apvaliais stalais, sensoriniais elementais ir žaislų saugojimu; maršrutas iš kiemo trumpas ir saugus. 1.11 plėtojama kaip modelinė įtraukiojo ugdymo aplinka: lanksti auditorija derinama su atskira sensorine zona ir psichologinio bei pedagoginio vertinimo erdve, kuri turi savarankišką įėjimą, garso izoliaciją, keturias specialistų darbo vietas ir vaiko vertinimo stalą. Visa patalpa patikrinta pagal 40 naudotojų mokymo scenarijų.

Salė ir renginiai

Salė-auditoriją 180 vietų paskaitai numatome korpuse 3C4/p – kaip tik jame konstrukcijų tyrimai rekomenduoja sustiprinti stogo konstrukcijas, inkaruojant mūrtašius prie sienų mūro; šį darbą atliksime kartu su interjero pertvarka. Salė lengvai virsta judesio, teatro ar bendruomenės renginio erdve, mobiliems baldams ir rekvizitui turint realią saugojimo vietą. Fojė 3.11 ir 3.14 kasdien tarnauja akademiniam darbui, renginio metu – lankytojų priėmimui; akademinė zona nuo renginio srauto atskiriama.

Studija ir atvirų išteklių erdvė

Studija 2.05 skirta tinklalaidėms, edukaciniams įrašams ir transliacijoms – su nuolatine koordinatoriaus vieta, profesionalia garso izoliacija ir aidų kontrole. Patalpa 1.14 – atvirų švietimo išteklių erdvė: lentynos, individualios ir grupinės darbo vietos, poilsio kampas, dalijantis knygų ir metodinės medžiagos prieigą visai bendruomenei.

Administracija ir universalios darbo vietos

Antrame ir aukštesniuose aukštuose telkiasi Ugdymo mokslų instituto administracija: UMI administratorių kabinetas trims darbuotojams su vieta lankytojams priimti, vadovo kabinetas su susitikimų vieta 5–6 asmenims, studijų priemonių sandėliukas. Keturios akademinio personalo erdvės – Ugdymo teorijos ir kultūros katedra, Ugdymo didaktikos katedra, Švietimo politikos centras, Pedagogų kompetencijų ir tobulinimo centras – kiekviena iš dviejų patalpų, su individualiomis darbo vietomis ir bendru posėdžių stalu. Greta – individualios akademinės darbo vietos tyrėjams ir doktorantams, aiškiai atskirtos tarpinėmis sienelėmis ar žemomis spintomis, bei darbuotojų poilsio, konsultacijų ir darbo erdvė su virtuvėle.

Universalių darbo vietų zona veikia kaip savarankiškas funkcinis vienetas, pagal galimybes – su atskiru įėjimu iš kiemo. Kabinetinės ir atviro tipo vietos dalijamos apytiksliai 50:50 santykiu pagal skandinavišką modelį: tylios, pusiau atviros ir bendradarbiavimo zonos, kiekviename aukšte po vieną ar du susitikimų kambarius.

Patalpa Pagrindinis pobūdis

1.08	Trumpalaikis darbas ir konsultacijos; dalis atskirtų ramių darbo bei pokalbių vietų.
2.08	Projektinis darbas, rašymo ir eksponavimo paviršiai, priemonių bei nebaigtų darbų saugojimas.
2.15	Atviros darbo vietos derinamos su mažais kabinetais ir nuotolinių susitikimų kambariais.
3.14	Kasdienis akademinis darbas; renginio metu – mažų grupių ir konferencijų papildoma zona.
4.02	Individualus akademinis darbas su vizualiniu atskyrimu ir kontroliuojamu pokalbių poveikiu.

Konfidencialiems pokalbiams numatomos izoliuotos patalpos, o bendrose erdvėse akustiką valdo tekstilė ir garsą sugeriantys paviršiai. Technologijos projektuojamos taip, kad sklandžiai veiktų hibridinis darbas, bet niekada nesimatytų nei laidų chaoso, nei kliūčių judėjimui.

Pagalbinės ir infrastruktūros patalpos

Apsaugos postas prie vestibulio įrengiamas su darbo vieta, kurioje – stebėjimo sistemos ekranai, įrašymo įranga ir nepertraukiamas maitinimo šaltinis. Serverinė ir inžinerinės patalpos – vėdinimui, šildymui, elektrai – parenkamos pagal sistemų poreikį, prieiga ribojama tik techniniam personalui. Valymo inventoriaus, persirengimo ir sandėliavimo patalpos paskirstomos taip, kad liktų pasiekiamos priežiūros personalui, neperkertant studentų srautų.

Garažas (6G/1p) ir ūkiniai pastatai (7I1/p, 9I1/p) pritaikomi kiemo inventoriui laikyti; jų mūro ir stogo būklė prieš pritaikymą tikrinama pagal konstrukcijų tyrimų rekomendacijas. Korpuse 9I1/p, pavyzdžiui, reikės pakeisti susidėvėjusią ir kenksmingą laikomą asbocementinę stogo dangą – šalia kitų mažų, bet būtinų darbų.

Konstrukcijos, paveldas ir tvarumas

Konstrukcijų tyrimai rodo, kad pagrindinės pastatų konstrukcijos – daugiausia XIX a. pabaigos plytų mūras ant juostinių pamatų – yra pakankamai geros būklės. Defektus daugiausia sukėlė netolygus pamatų sėdimas, drėgmė ir ankstesnių remontų nepakankama kokybė, o ne konstrukcinis silpnumas. Tai patvirtina pasirinktą kelią: ne griauti ir statyti iš naujo, o remontuoti ir sustiprinti tai, kas jau stovi.

Pamatų ir rūsio sienų drėgmė šalinama nauja hidroizoliacija ir sanuojančiu tinku iki perdangos lygio; rūsio patalpoms, kurias siūlome pritaikyti sandėliavimui ir inžinerijai, numatoma priverstinė ventiliacija. Fasadų plyšiai – dažniausiai ties langų sąramomis, netolygaus sėdimo pėdsakas – užpildomi ir suleidžiami, o cokolio tinkas ten, kur pažeistas drėgmės ir druskų, keičiamas sanuojančiu sluoksniu. Vietomis, pavyzdžiui 6G/1p vartų sąramoje, matomas įstrižas įtrūkimas liudija sienos mūro deformaciją – ją sustipriname, neišardydami paties mūro rašto.

Medinės perdangos ir stogo konstrukcijos tikrinamos elementas po elemento: puvinio pažeisti sijų fragmentai keičiami pagal STR 2.01.01(1):2005 reikalavimą, o didžiausio, keturių aukštų korpuso (1C3/p) gegnės, kurių įlinkis vietomis siekia 15 cm, gauna papildomą sujungimo mazgų stiprinimą. Metalinės sijos rūsio perdangose bei laiptinėse L-1 ir L-3, kur pastebėta korozija, mechanškai valomos ir apsaugomos antikorozine danga, prireikus – papildomai sustiprinamos metalinėmis juostomis.

Vidaus lubų tinkas apžiūrimas visose patalpose; nestabilios vietos pašalinamos ar sutvirtinamos prieš pradedant eksploatuoti – tai ypač svarbu ten, kur po pakabinamomis lubomis defektai šiandien nematomi. Naujos intervencijos telkiamos ten, kur jos tiesiogiai gerina funkciją – prieinamumą, akustiką, inžineriją; nauji gaminiai renkami pagal ilgaamžiškumą ir taisomumą, pirmenybę teikiant vietinės kilmės medžiagoms. Lietaus surinkimo sistema pertvarkoma visame komplekse, nes būtent jos netvarka šiandien kelia daugiausia drėgmės žalos – nuo stogo iki cokolio.

Biudžetas ir įgyvendinamumas

Sprendiniai telpa konkurso nustatytoje iki 4 mln. Eur su PVM rangos darbų riboje; darbus planuojame užbaigti iki 2028 m. lapkričio 30 d. Minimalios intervencijos čia – ne estetinė pozicija, o tiesioginis atsakymas į konstrukcijų tyrimų išvadą: kuo mažiau griauti, tuo mažiau ir taisyti. Visi architektūriniai sprendiniai telpa konkurso objekto sklypo ribose.

Atsakas į septynis konkurso tikslus

1. Pritaikyti kompleksą pedagogų rengimui ir edukologijai Specializuotos pedagogikos laboratorijos, seminarų patalpos ir UMI administracija sudaro vientisą akademinę infrastruktūrą – nuo salės iki kiemo.

2. Aiški ir logiška struktūra Vestibulis, liftai - orientacijos mazgas paveldėtame kapitalinių sienų tinkle; aiški viešumo gradacija aukštais.

3. Šiuolaikiška studijų, mokslo ir darbo aplinka Activity Based Workspace, universalių darbo vietų zona, skaitmeninio turinio studija, transformuojami baldai.

4. Intuityvus judėjimas ir srautai Vienas aiškus maršrutas nuo aiškaus įėjimo iki darbo vietos; renginių, vaikų ir aptarnavimo srautai atskirti.

5. Bendruomeniškumas ir reprezentacija Kurdoneras ir bendruomeniškas visas pirmasis aukštas, vidinė akademinė struktūra, renginių ir ekspozicijų scenarijai.

6. Kiemai kasdieniame gyvenime muojami ir apšviesti.

Du kiemai, du ritmai; medžiai išsaugoti, abu kiemai transfor-

7. Prieinamumas visoms grupėms

Universalus dizainas, UDL gairės, 60:40 sanitariniai mazgai, liftai – galimybė patkėti į visas patalpa, aukščių skirtumų sprendiniai.

Apibendrinimas

LUMENA tai konkurso idėja grindžiama viena, nuosekly koncepcija: gatvė – kurdoneras- auditorija. Šioje sekoje dominuoja funkcionalumas ir racionalumas ir kiekvienas sprendinys grindžiamas ne prielaidomis, o esama pastato konstrukcijų būkle. Naudotojo patirtis: aiški navigacija paveldėtame labirinte, universalus dizainas – nuo vartų iki sanitarinio mazgo. Šie trys principai lydėjo kiekvieną šio darbo sprendimą nuo pat pradžių. suliteraturink teksta: Architektūrinės idėjos kokybė grindžiama viena, nuosekly koncepcija – gatvė, kurdoneras, vestibulis - kaip viena orientacijos ir šviesos sistema. Funkcionalumas ir racionalumas – visa konkurso programa, nuo salės iki serverinės, priskirta konkrečiai vietai, o kiekvienas sprendinys grįstas pačių pastatų konstrukcijų būkle, ne prielaidomis. Naudotojo patirtis – aiški navigacija paveldėtame labirinte, universalus dizainas nuo vartų iki sanitarinio mazgo. Šie trys klausimai lydėjo kiekvieną šio darbo sprendimą nuo pat pradžių.

– tai pasiūlymas kurti ne naują interjerą, o išryškinti tai, kas šiame pastate vyko nuo pat pradžių, nuo 1890-ųjų: mokymąsi. Didžiausia intervencija čia – ne forma, o santykis: tarp gatvės ir kiemo, tarp sienos ir jos istorijos, tarp funkcijos ir žmogaus. Pastatas, kuris niekada nenustojo būti mokykla, gauna progą minimalia intervencija pasiekti maksimalų rezultatą – tapti reikšmingu urbanistiškai, brandžiu architektūriškai ir įdomiu interjeriškai.

